70 fillér

Ludas Matyi

III. évfolyam, 15. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 április 18.

Mit csinál Zilahy Lajos Mexikóban?

A főváros átvett egy kefeüzletet!

Ahogyan a védők elmesélték...

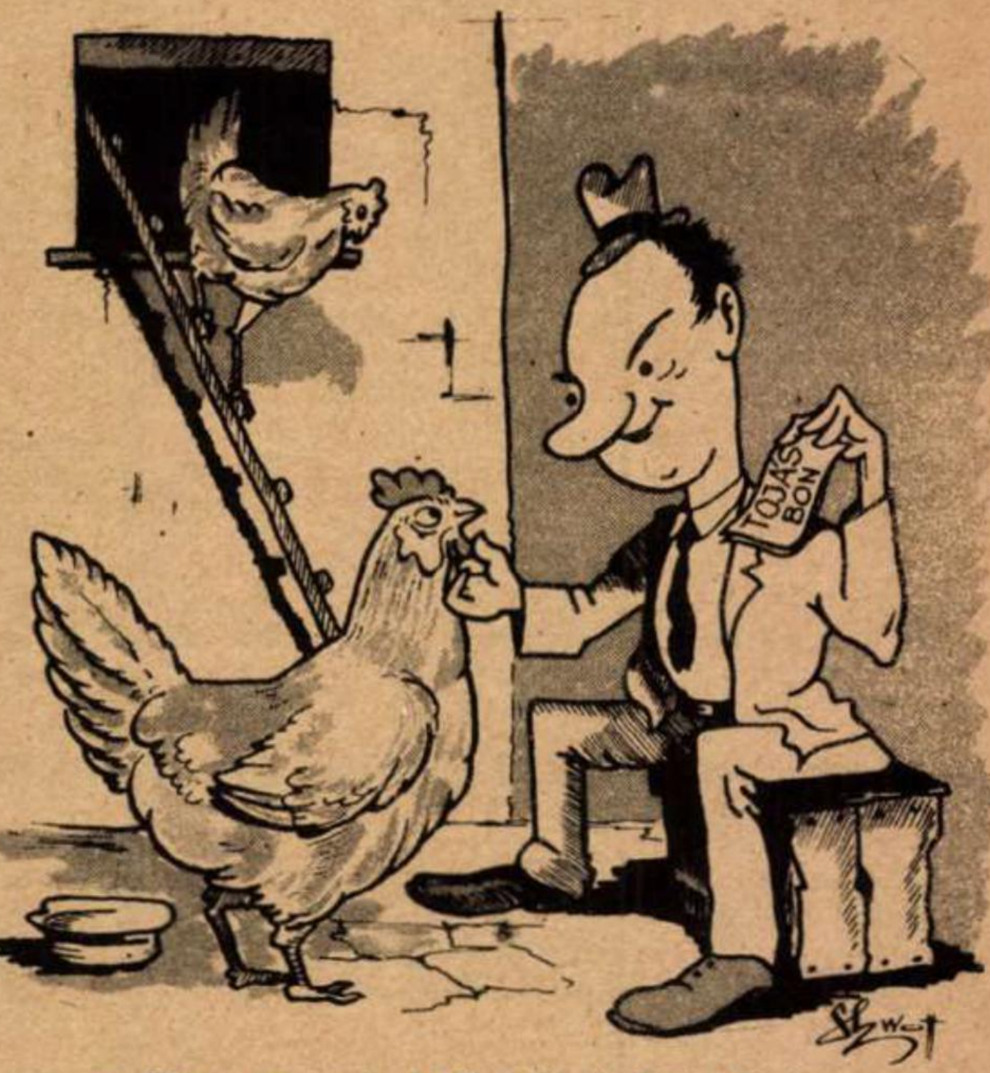
...az összeesküvés csak ártatlan játék volt.

AZ ÁRUHÁZI GYILKOSSÁG UTÁN

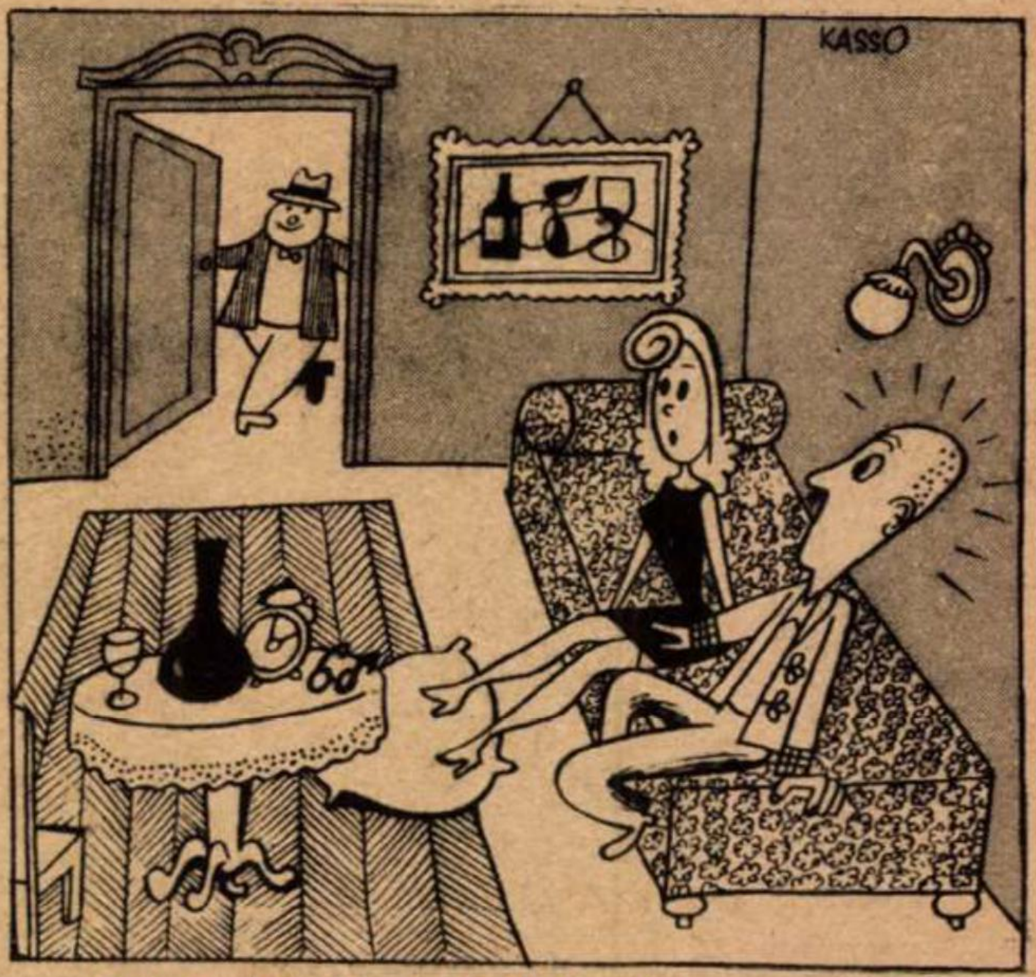
Így látja Budapestet az ideges ujságolvasó.

Itt a tojásutalvány

— Nem vagyok hajlandó tojást adni.
De tyúknéni, kérem, van utalványom:
— Ja, arra tojok!

Fínom kis család

Férj: Jaj, hova bújjak, jön a szeretőd!

Chanson

Kék szín a tavaszi égen,
friss rügyet hajt a bozót már
A párizsi követségen
Kitűzték a
kitűzték a lobogót már.

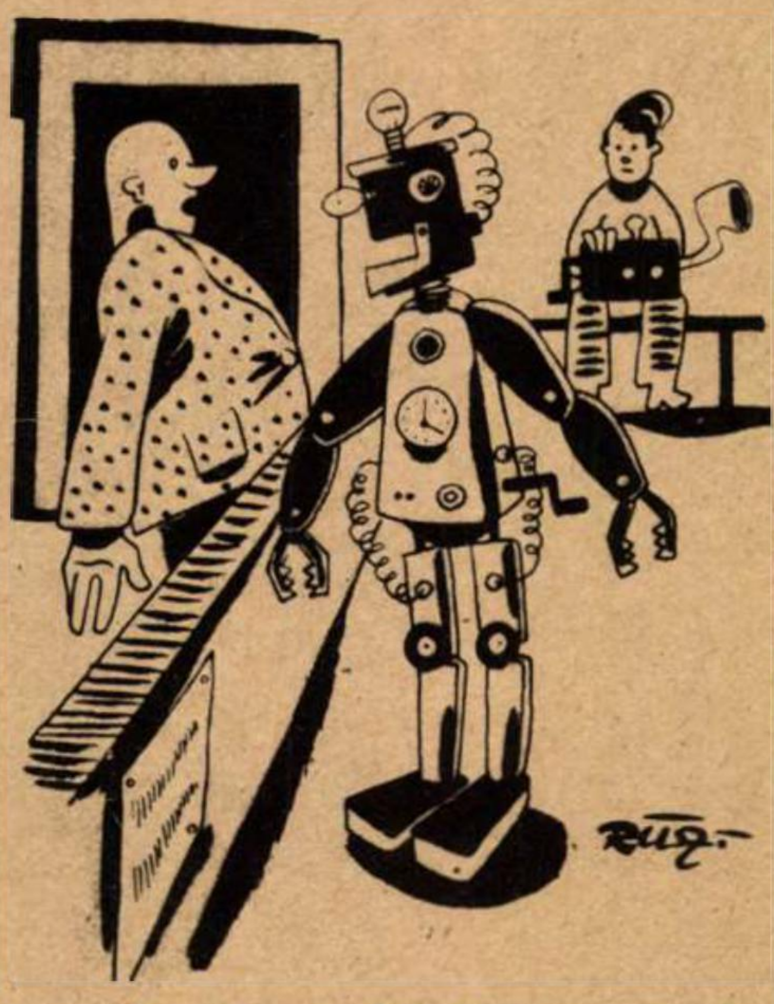
Itt a tavasz, széllel, langgyal,
Magyar zászlót lobogtatja,
Rajt korona s dupla angyal
Horthy szívét
Horthy szívét dobogtatja.

Köztársaság Riskájának
Hálaisten bő a tőgye:
Szoptat embert kettőt-hármat,
S akad köztük,
Akad köztük egy-két Hőgye.

A párizsi követségen
Mondd, mi a köztársasági?
Tudjuk azt mi régesrégen:
Elsején a
Elsején a havi gázsi.

Lobogó László

Meglepő vendég

— Be akarom jelenteni magamat, mint találmányt.

Szerencsés fickók

— Letartóztattak a Vigodny-bőrgyár ügyében öt bőrkereskedőt.
— Szerencsés fickók.
— Hogy-hogy?
— Na hallja, ezek nem a saját bőrüket vitték a vásárra, hanem a Vigodnyét.

Könnyű élet!

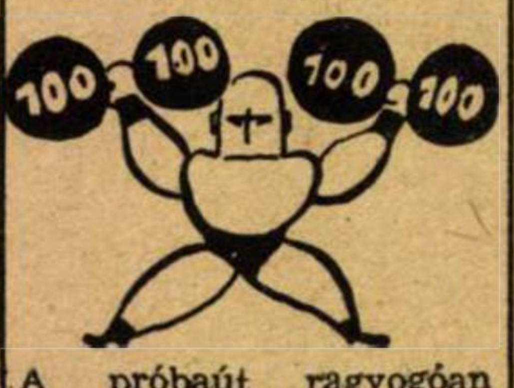
Nagy örömmel olvassuk, hogy valaki egy 9 kilós kerékpárt szerkesztett. Ez a kerékpár olyan könnyű, hogy az ember a hátára is veheti s így még gyorsabban érheti el a célját.

Stockholmból most érkezik éppen a hír, hogy egy ismert baromfitenyésztő tollból egészen könnyű mozdonyt szer-

kesztett, az egész lokomotív súlya mindössze két és fél kiló, ez is tollban, tudvalévő ugyanis, hogy két és fél kiló toll sokkal könnyebb, mint két és fél kiló ólom. A mozdonyt szélcsendben kitünően lehet használni.

Egy ír mérnök föltalálta az aluminium úthengerlőt. Egészen könnyű, alig érzi meg az út.

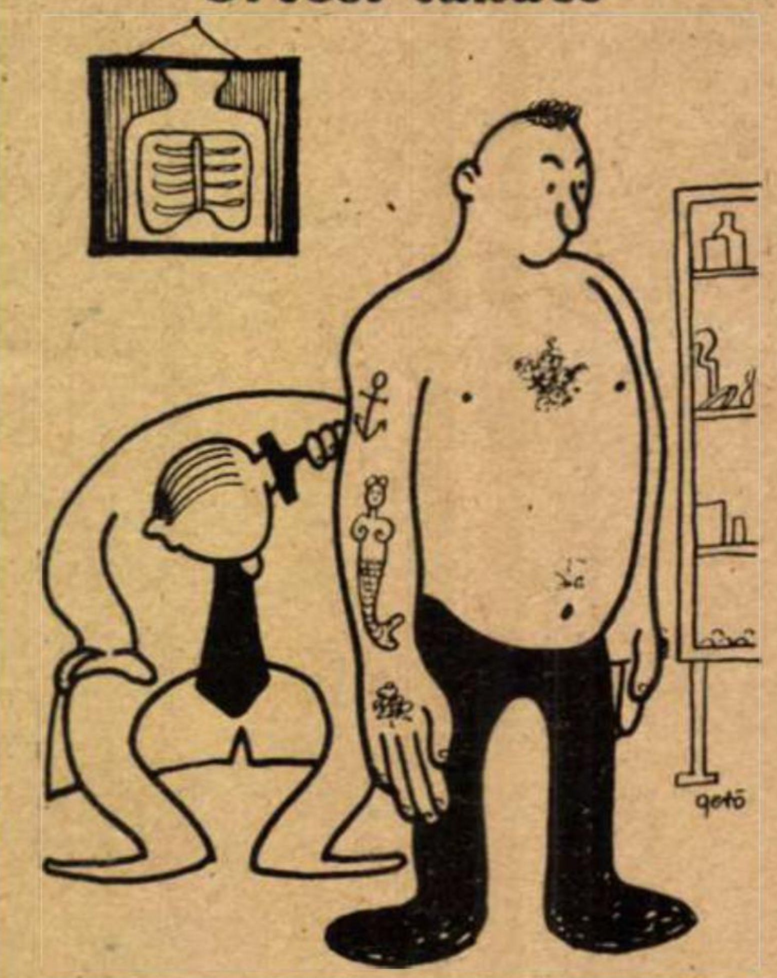

A próbaút ragyogóan sikerült, két csirkén ment keresztül az úthengerlő s mindegyik épen maradt.

Egy amerikai sporttechnikus a súlyemelésnél használt súlyokat kaucsukból állította elő s így elérte, hogy a százkilós súlyok alig három kilót nyomtak. Ezekkel a könnyű súlyokkal bárki megjavíthatja a súlyemelés világrekordját.

Egy magyar bürokratológus megkisérelte, hogy a roppant nehéz állampolgársági eljárást megkönnyítse. A feltalálót súlyos sérvvel kórházban ápolják.

Orvosi tanács

— Magának, barátom, többet kellene friss levegőn tartózkodnia. Mi a foglalkozása?
— Matróz vagyok.

Szegény kicsi RABLÓGYILKOS

Szabadon A Reggel után.

Ott áll bírái előtt ez a szerencsétlen, valaha jobb áldozatokat látott Kolláth Gyula. Könny szökik az ember szemébe, ha elgondolja ennek a szegény diáknak végtelen nyomorát. A szájától vonta el a falatot, hogy töltényt tudjon venni. Revolvere csupa folt, csupa rongy. Gyilkolt és betört. „Hát menjek el lopni?" — kérdezte panaszosan s az emberben felsír a sajnálat. Hát ez a demokrácia? Rendőrt már csak sajtóban lehet támadni, kapualjban nem? Ez az ember három pár bilgeriben sínylődik, amikor másoknak bezzeg vadonatúj lyuk van a talpukon! De erről ez a mártír nem beszél. Csak célozgat. Nagyon szeret célozgatni a drága. Főszerkesztőnket sem hibázta volna el annakidején a Dunaparton.

Öröm a háznál

— Látja Mancika, milyen jól van ez, hogy mi megismerhettük egymást. Én nem tudok élni maga nélkül, maga nem tud élni énnélkülem, képzelje most el, ha mi ketten össze nem kerülünk, már mindaketten rég halottak volnánk.

Aquincumban

— Hát csodálja, Mancika, hogy így nézünk ki, amikor megírták a lapok, hogy tizenhétezren nem fizetnek közmunkaváltságot?

Két hölgy beszélget a villamoson:
— Van már nylonod, drágám?
— Persze, hogy van, édesem. Mondhatom, nem vagyok tőle elragadtatva.
— Mert biztosan nem tudod kezelni, drágám. Este be kell mártani hideg vízbe és felakasztani. Igy évekig eltart.
— Én is így csináltam. Mégis, mikor másodszor felhúztam, kilyukadt.
— Ja, te csacsi, felhúzni nem szabad.

Beszél Csuhadinger Ede, a kultura önzetlen harcosa

A csinosan berendezett villalakásban boldogságtól ragyognak az arcok. Maga Csuhadinger Ede siet elénk, s amikor megtudja, hogy a Ludas Matyi munkatársa kereste fel, örömmel mutat helyet. Leülünk, és Csuhadinger Ede, akinek Frász-utcai kefekereskedését nemrégiben átvette a Főváros, beszélni kezd.

Fényes mult

— Kefeüzletem — mondta Csuhadinger — egyike a legrégibb üzleteknek a Frász-utcában. Még a fiam alapította annakidején. A Csuhadinger-kefe fogalom volt, egészen addig, amíg — hogy, hogynem — egyszerre csak hanyatlásnak indult az üzlet. Lehet, hogy a hanyatlást a világháború okozta — melyet üzletemben állva küzdöttem végig —, lehet, hogy a napfoltok, sőt az sincs kizárva, hogy azért ment egyre rosszabbul, mert sehol olyan gyatra keféket nem árultak, mint nálam. Én azonban azt mondtam: egy nagyhírű kefeüzletet fenntartani kegyeletes kötelessége a fiatal magyar demokráciának. Kapóra jött, hogy éppen ebben az időben vette át a főváros a csőd szélére jutott Belvárosi Színházat.

Küldöttség a polgármesterhez

— Másnap küldöttséget vezettem Kővágó polgármesterhez. A küldöttség tagjai: feleségem, két fiam és három legnagyobb hitelezőm voltak. A polgármester szívélyesen fogadott. Rövid beszédemben rámutattam arra, hogy a Frász-utca lakossága nem lehet meg kefeüzlet nélkül, mert a kefe — különösen a körömkefe — épp olyan előfeltétele a kultúrának, mint például a színház. Rámutattam továbbá arra, hogy a terheket meg kell osztani. Ha én annakidején zsebrevágtam a nyereséget, nem lehet kívánni tőlem, hogy most a deficitet is én nyeljem le. *Egy* ember mégiscsak *egy* ember, ugyebár. A polgármester biztosított jóindulatáról és a 93-ik ügyosztályhoz utasított.

A Főváros beveszi a kefét

— Persze, sok utánjárás és protekció kellett ahhoz, hogy a megállapodás végülis létrejöhessen. De sikerült. Most az a helyzet, hogy a város fizeti a házbéremet, s azonkívül nekem havi nyolcezret, a két kisfiamnak évi bérletet ad a földalattira. Ezenkívül megépíttette ezt a kis villát, amelyben lakunk. Én viszont köteles vagyok az üzlet minden hasznát átengedni a városnak. De — és ez nagyon sajátságos — az üzlet semmiféle haszonnal nem jár. A keféim ugyanis éppolyan gyatrák, mint azelőtt.

— Akkor hát a főváros ráfizet? — kérdeztük riadtan.

— Ezt nem firtatom. De akárhogyis van, én nem irigylem a várostól. Én megtalálom a számításomat, s ezzel beérem. Nem lennék úriember, ha fájna a szívem azért, ami a fővárosnak jut. Megérdemli, mert volt benne vállalkozó kedv, és mert belátta, hogy a Frász-utcának szüksége van egy kefeüzletre.

*

Ime Csuhadinger, a kultúra önfeláldozó harcosa! Aki tudja jól, mivel tartozik a nagyközönségnek, aki inkább átengedi üzleti hasznát a városnak, őmaga beérvén a szerény fixummal, de nem hagyja veszni a nagymultú Csuhadinger-üzletet.

2000 detektív, 25.000 járókelő és 15 áldozat nyomoz az áruházi gyilkos után

Az áldozatok nyaka körül már szorul a hurok

Ma újabb fordulat történt az elvetemült áruházi kéjgyilkos ügyében. A főkapitányságon jelentkezett egy férfi, aki elmondta, hogy

utoljára a hatos perronján látta Hekus Döncit, amint éppen kést döfött a kalauz hátába.

Nyomban detektívek százai robogtak ki a megadott helyre, de a fütyülős kalauz már elindította a kocsit, amelynek nyoma veszett.

A szerdáról csütörtökre virradó éjszakán az összes perronokat átfésülték és kiondolálták. A gyilkos nyaka körül szorul a hurokvágány.

Szerdán izgatott női hang hívta fel a rendőrséget és közölte, hogy

Kispesten, a Rezeda-utca egyik házában kéjgyilkosság készül.

Nyomban detektívek ezrei robogtak ki Kispestre, de megállapították, hogy a hír csak felerészben igaz, gyilkosságról szó sincs.

Az a feltevés már megdőlt, hogy a gyilkosságot egy öreg nyugalmazott tengerészkapitány követte volna el, annál is inkább, mert ilyesmi senkinek eszébe se jutott.

Szerdáról keddre virradó éjjel bizalmas értesítés érkezett arról, hogy a gyilkos a

Kékmacska-mulatóban dorbézol és nem akarja kifizetni a cehhet.

Nyomban a detektívek százai rohantak ki a Kékmacska-mulatóba, de mire kiértek, a gyilkos már kiegyenlítette tartozását.

Ezekután nem kétséges, hogy az elvetemült gyilkos pillanatok alatt kézre kerül, annál is inkább, mert a hatóságoknak már biztos értesülésük van azokról a helyekről, ahol elvetemülni szokott.

Védi a gyerekeit

Kislányok a parkban a jövőjükről beszélgetnek.

— Én ha nagy leszek, színésznő leszek. És te?

— Én tanítónéni. Lesz sok-sok kisgyerekem és én minden nap jól megverem őket.

— Az én gyerekeimet is megvernéd, ha hozzád járnának?

— Na hallod, miért ne!?

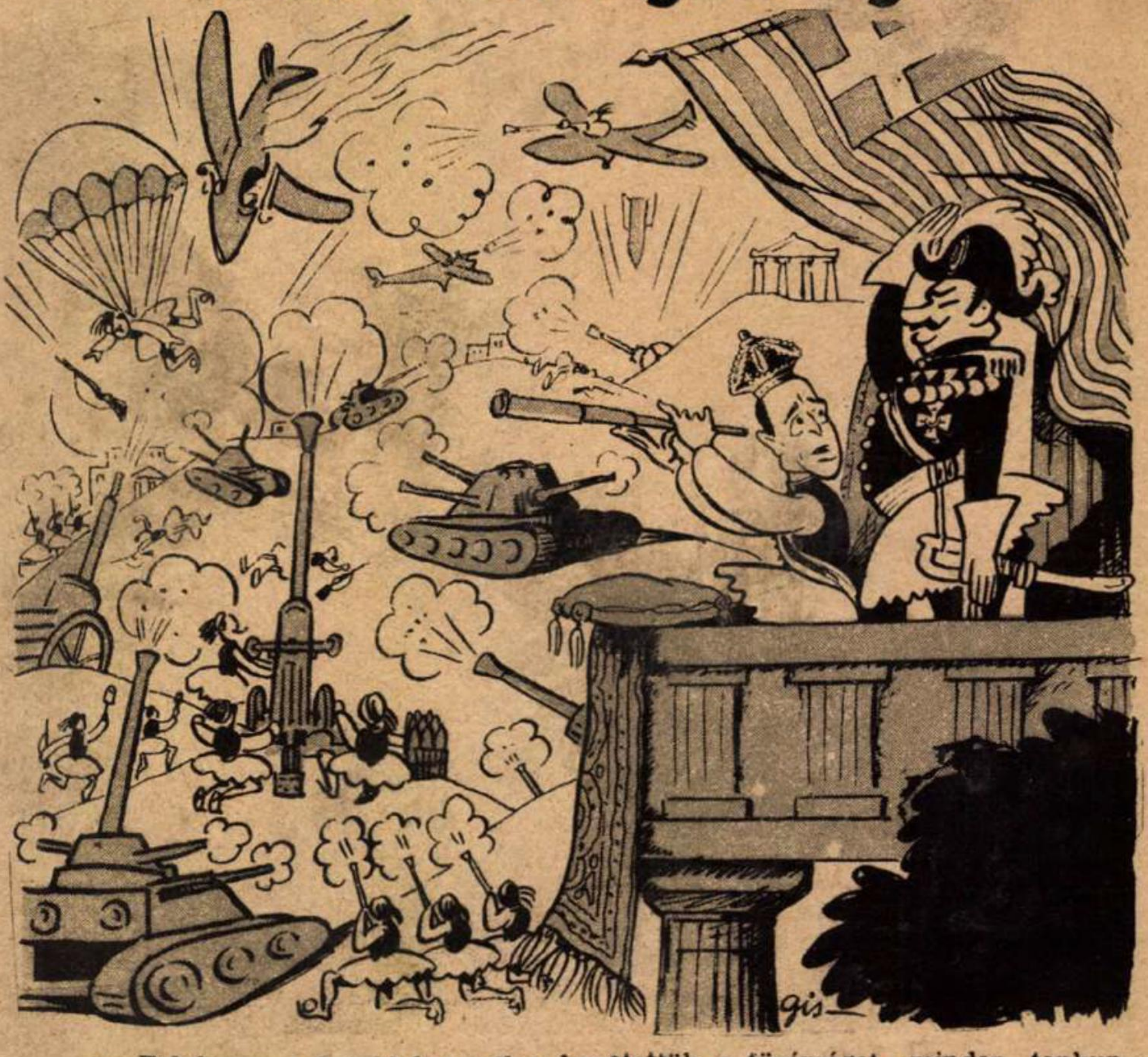
— Utálatos, hát mit vétettek neked az én gyermekeim?

HALÁLOS ítéletet kérnek a védők a NÉPBIRÓSÁGRA!

Az összeesküvők főtárgyalása során az összeesküvők védői kemény szavakkal bélyegezték meg azt az előre megfontolt s nem is palástolt népbíráskodást, amelyet Jankó Péter és tettestársai a legutóbbi időkben kifejettek. Kétségtelenül ők azok, akik meggátolják a legszentebb demokratikus emberi jogot az összeesküvést. Valósággal államot akarnak alkotni a Magyar Közösségben. A tárgyalás során kétséget kizáró módon kiderült a népbíróságnak nevezett földfölötti szervezkedés elvakult összeesküvésellenes beállítottsága. A népbíróság tagjai ezt nem is tagadják

A védők általában halálos ítéletet kértek a népbíróság tagjaira. Az egyik védő egy népbírósági tagra csak életfogytiglani fegyházat kért, de hogy erre a védőre aztán hogy nézett rá a Donáth, hát az elképzelhető!

Valahol Görögországban

— Felségosz, a baloldaliak ellen bevetettük a tüzérséget, minden tankunkat, torpedórombolóinkat és ejtőernyőseinket.

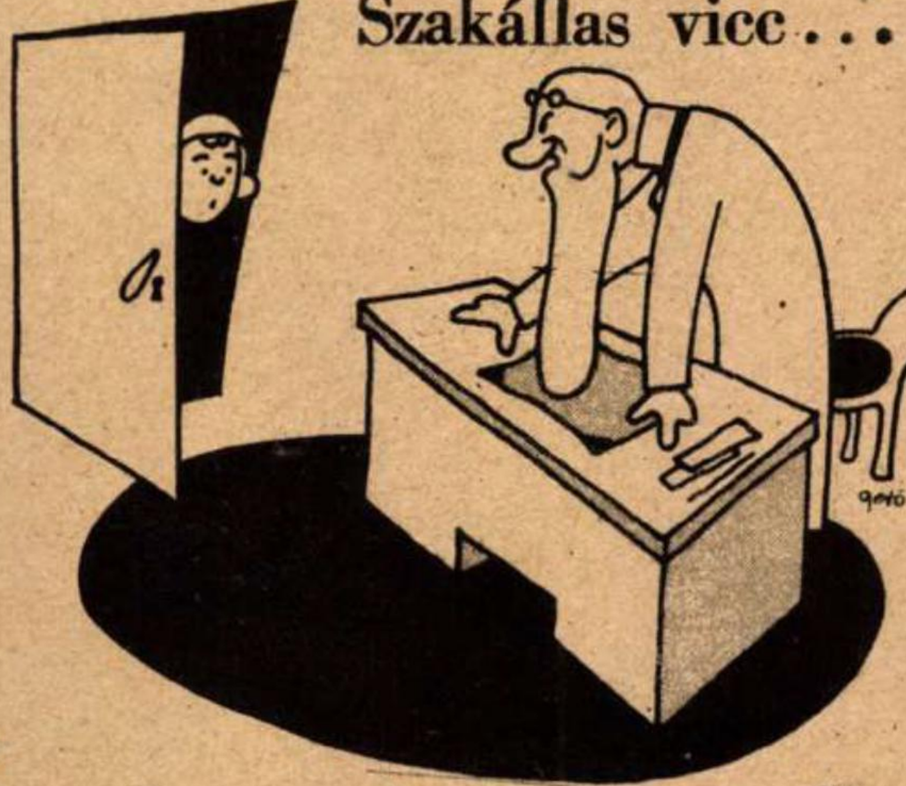
— Nem baj, hadügyminiszterosz, csak háború ne legyen.

Uj gombokat kap a honvédség

— Az áldóját, hozzák már azokat az új gombokat, mert szalutálni akarunk!

Szakállas vicc...

— Professzor úr, egy ember van itt nagy szakállal...

— Köszönöm, nekem már van.

SVINDLI az egész!

Csobánkát főzi a biztosítási ügynök. Végre kezd puhulni.

— Jó, tegyük föl, hogy megcsinálom magukkal a betörés elleni biztosítási. Mit fizetnek, ha betörnek a lakásomba?

— Akkor maga 5000 forintot kap kápé.

— Biztos ez?

— Természetesen. Feltéve, hogy nem önbetörés esete forog fenn.

Csobánka a térdére csap.

— Tudtam! Mingyárt tudtam, hogy valami svindli van a dologban.

Jó akvizitőr

— Vegye meg ezt a revolvert, Kvanta úr.

— Köszönöm, nincs szükségem rá.

— Hát maga örökké akar élni?

Ludas Matyi

Békeffi László május 1-re igért hazatéréséig már csak 12 nap.

A HALOTTAK KÖZBESZÓLNAK

— Elnök úr, erről nem volt szó...

Byrd a rossz idő miatt visszafordult a Sarkvidékről

A jegesmedve: Ja kérem, ha ez magának hideg, akkor ne menjen sarkutazónak...

OPERETT
csak hozott anyagból

Cipészem sajnálkozva fogadott:

— Csak hozott anyagból tudok cipőt készíteni. Tessék talpat branzolt, felsőrészt és fonalat hozni.

Nem vittem se bőrt, se fonalat. És nem vittem az ingesnek puplint, a kalaposnak filcet sem.

A kávéházba viszont vittem egy poharat, tejet, feketekávét és kanalat. Éhes voltam. Reggelizni akartam. Ezután elmentem a klinikára fogat huzatni. Vittem magammal egy fogót és egy fogorvost. Délben vizet, leveskockát, egy ficánkoló halat vittem a vendéglőbe. Megkértem a tulajt, hogy főzessen ebédet.

— Pincért miért nem hozott? — kérdezte dühösen.

Szórakozni szerettem volna. Elmentem a színházba és vittem magammal egy primadonnát, egy hősszerelmest, egy szubrettet, egy kómikust, tíz statisztát és egy zenekart. Remekül mulattam.

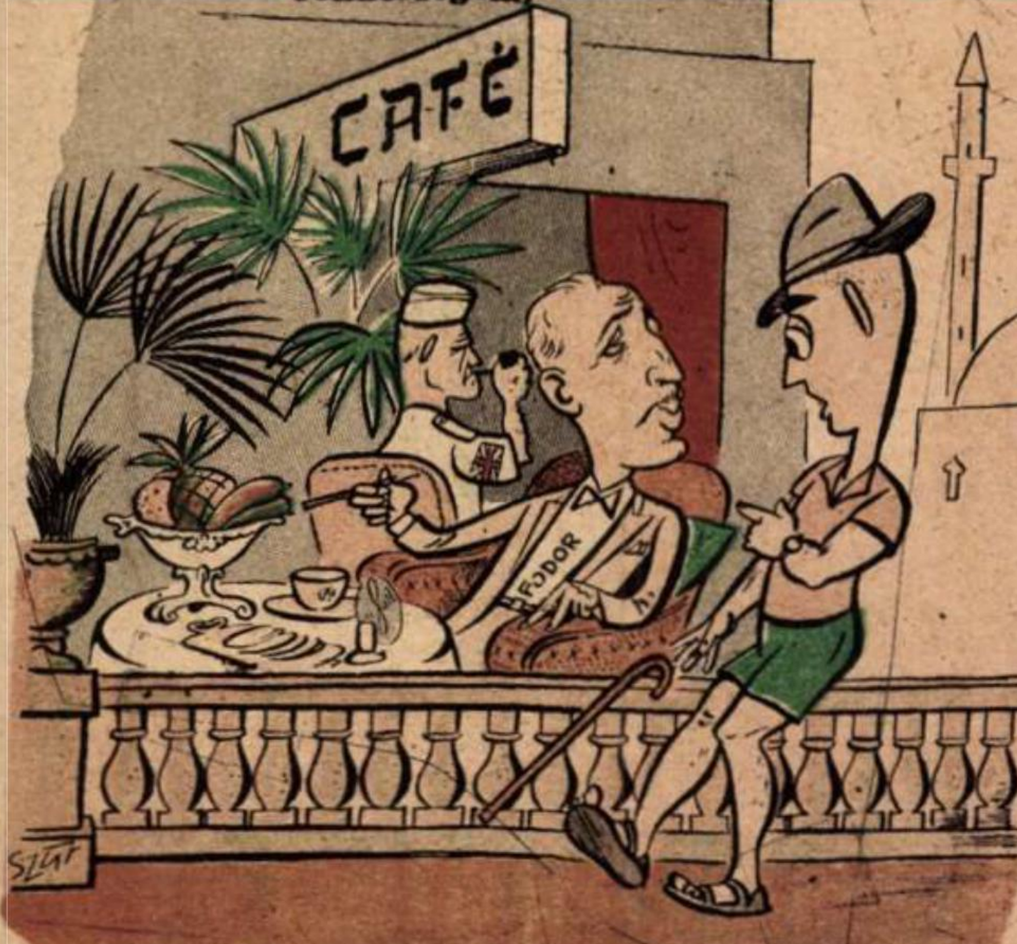
Másnap meguntam az életemet és bejelentettem a temetőben öngyilkosságomat. Szép temetést rendeltem. A temető igazgatója határozottan válaszolta:

— Csak akkor válaljuk, ha a gödröt is magával hozza...

Palásti László.

Találkozás Palesztinában

(Fodor Henriket, az MTK palesztinai túrájának vezetőjét bizonyos valutaügyek miatt kihallgatták a gazdasági rendőrségen.)

— Alászolgája Fodor úr! Mit keres itt Palesztinában?

— Unberufen, nem panaszkodhatom.

— Tudja Isten, de azért nekem a fű mégis jobban ízlik.

A precíz őrizetes

— Pista bácsi! Ha netán valaki keresne, átmentem a Markóba.

A bűnbak

— Mama, ezt a tojást bizonyisten az öcsi törte össze!

Aranyos öregúr

— Eszem a szivét, drága kisasszony!...

Na, ki ez a bácsi?

— Nézzétek gyerekek, ez a szemüveges bácsi apukátok régi barátja...

(Francia ötlet nyomán)

Romház hej...

Képünk egy romokban heverő pesti házat s a ház tulajdonosának családját ábrázolja. Jól látható, hogy a háziúr az építési kölcsönöket milyen észszerűen használta fel.

Ez csak természetes!

— Szereti maga a kisgyerekeket?

— Hogyne, elvégre valaha magam is az voltam.

A hét legfinomabb vicce

Egy kültelki kocsmában javában áll a mulatság, amikor odalép a mulatókhoz a kocsmáros:

— Jön a razzia, uraim! Nincs önök között véletlenül egy kéjgyilkos?

Pest a zsenik városa

Csipcsala új találmányáról beszél a kávéházban.

— A nappal fotel, éjjel ágy nevű butordarabot szeretném tökéletesíteni.

— Mit kell azon tökéletesíteni?

— Tudjátok, van egy csomó ember, pincérek, ujságírók, rendőrök, vasutasok, nyomdászok, pékek, vagyonőrök, akik éjszaka dolgoznak és nappal alszanak. Egy olyan fotelágyat akarok előállítani, ami nappal ágy, éjszaka fotel.

Kellemes betegség

Kucserának rengeteg rejtett élelmiszert talál a gazdasági rendőrség.

— Minek magának ennyi élelmiszer?

— Kérem, mindaz amit itt látnak, voltaképen orvosság.

— ???

— Tudniillik, gyomortágulásban szenvedek.

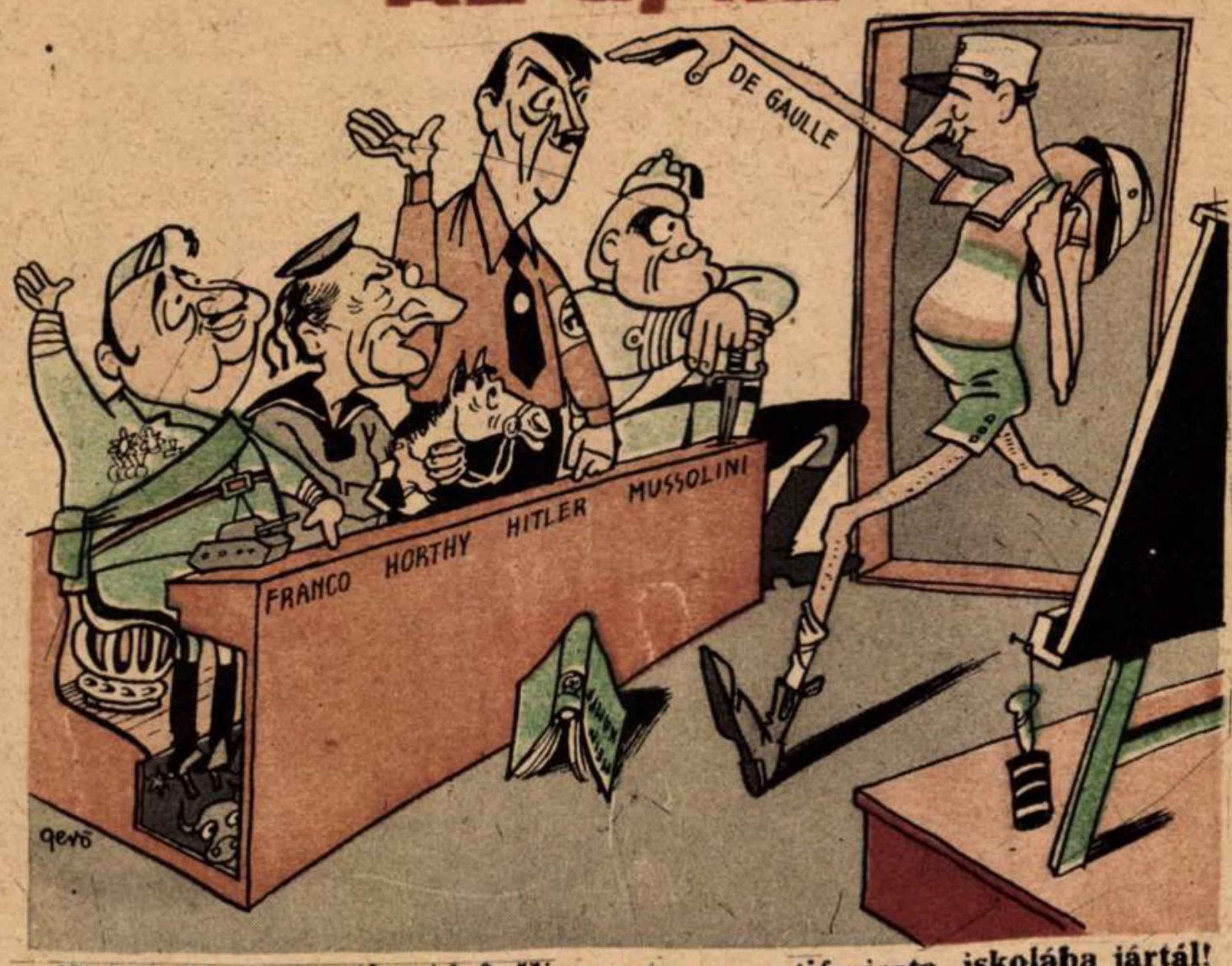
Párbeszéd a 6-oson

— Hallja, ha már a lábamra lép, legalább mondja azt, hogy pardon.

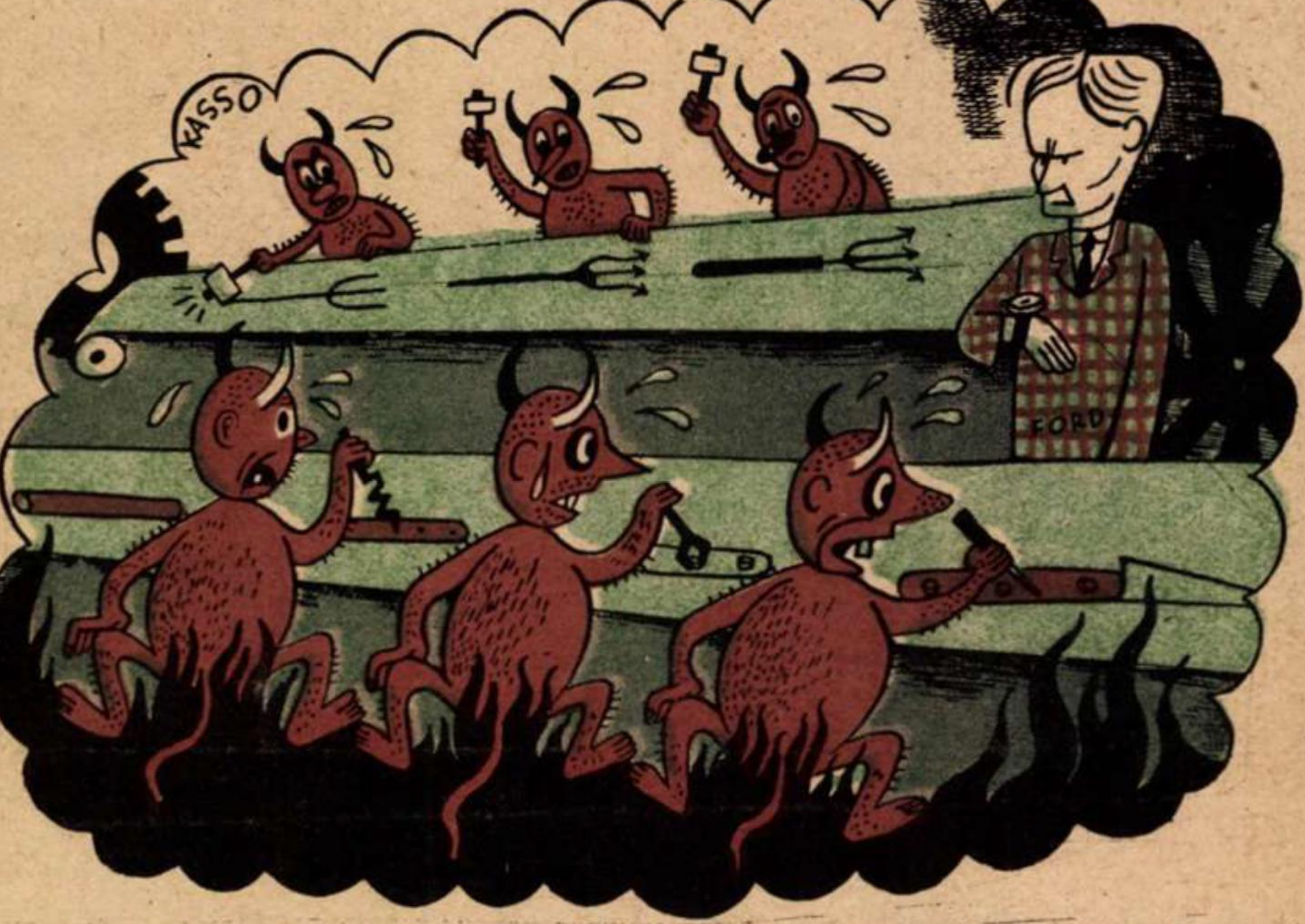
— Én nem használok igen szavakat.

Az új fiú

Hitler: Hogy kerülsz ide? Hiszen te az antifasiszta iskolába jártál!
De Gaulle: Igen, de azóta különbözetit tettem...

Ford a pokolban is nyúz

Belze Bubi: Ki az ördögnek volt az a hülye ötlete, hogy ezt a Fordot a nyakunkra hozza? Mióta idejött, pokol az életünk.

Taszajtó NAGY GERGELY esete a váltóval

— Észnél légy Gergely, ha nehezedre esik is, kiláccik a lábadujja a csizmábul!

— Nem teszen az egy ölpést sem Péter, csak az öregujjam, a meg mán nem olyan szégyellős. De ez is csak azér van, mer egy kis kőcsönt akartam fövenni, abba vásott el a csizmám. Elsőbb bekutyagoltam a városba. OKH tagszövetkezete vól ahová mentem, aszonták, hogy csak váltóra adnak kőcsönt. Abszolut ember vagyok, ismerhecc Péter, ezen ne múljék, gondoltam, vettem váltót. De ők i abszolut emberek vótak, mert aszonták, erre még kezes kő. Jó, visszakutyagoltam a faluba, aláiraltam a Suvasztó Peczekkel, a csak elég kezes, akkora keze van mint egy péklapát. Megen bekutyagoltam a szövetkezethő. Aszonták a Suvasztó Peczek nem gilt, annak még nincs telekkönyezve a főggye. Jó van, montam, az Isten áldása legyen azon a pihent eszükön. Visszakutyagolok ekpressz a faluba, menek a Félfejű Kovács Mihályho. Aszongya a Félfejű, ű nem foglalkozik váltóval, menynyek a sógoráho, az váltóőr. Nem szóltam semmit, mer ott vótak a gyerekek is, átmentem a Rogyasztó Balogékho. A Rogyasztó Balog aszonta, hogy náluk csak a bárány kezes, de ű nem olyan marha, mint a bárány, Így jártam egy hónapig házrul-házra, te Péter, amíg asztán végre megsegített a jóisten.

— Hogyan?

— Úgy, hogy amikor Potykafejű Jó Lajost kértem meg, hogy legyen a kezesem, a felesége dühibe széjjeltépte azt a büdös váltót.

KOMKMASSZONY hol az olló?

A Szabad Népben, vasárnap, ugyanazon a hasábon olvastuk ezt:

A hét filmjei

Elvesztett boldogság. Az érzelgős, vékonyka mesét és a becsúszott giccses jeleneteket elfeledteti velünk Blanchard alakítása.

Mit érdemes megnézni?

Elvesztett boldogság. Maradandó hatású, mélyen művészi szándékú filmalkotás.

Millen idők

— Csukasd már le!
— Őket?
— Sajnos, ma már csak a rádiót lehet lecsukatni.

ZENE-ROVATUNK

A *Magyar Nemzet* írja, hogy nonfitársunk, Svéd Sándor, a newyorki Metropolitan Opera tagja, Washingtonban egy diplomáciai estélyen magyarul énekelt s ez alkalommal Truman maga ült a zongoránál és kísérte a következő magyar népdalokat: „Csak egy kislány van a világon", „A faluban véges-véges végig" és „Elmegyek a templom mellett".

A *Ludas Matyi* átírja ezeket a dalokat, hogy az Elnöknek még-jobban tessenek:

1. *Csak egy kislány van a világon.*
Kovács Bella, az én virágom,
Ha csak nevét látom papíron,
A jegyzéket rögtön megírom.

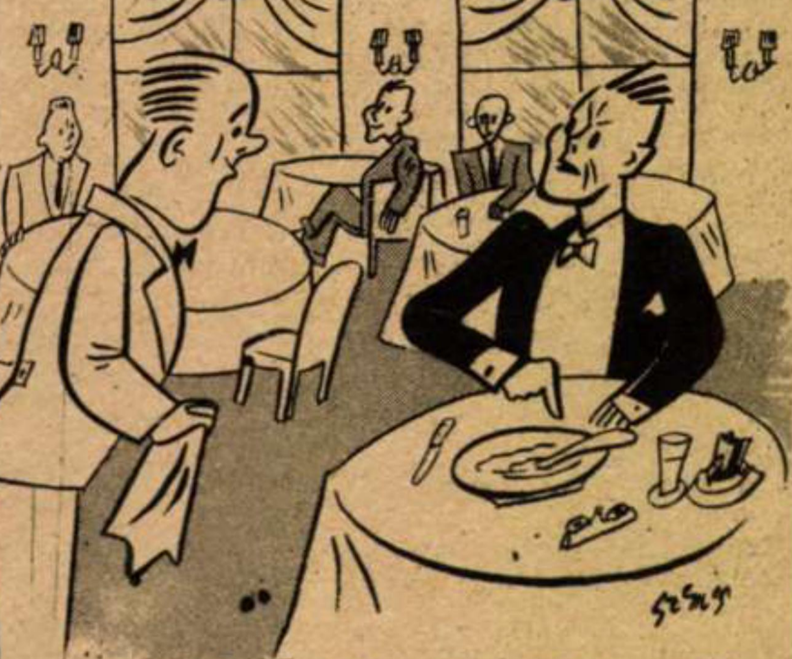
2. *A faluban véges-véges végig.*
Dollár-halmaz emelkedik égig.
Magyar Juci, te leszel a párom,
Görög hitre ha áttérsz e nyáron.

3. *Elmegyek a templom mellett,*
Ott is nekem énekelnek.
Kedvelek én minden szentet,
Ki megszolgál minden centet.

De legszebbnek és legalkalmasabbnak Matyink ezt a dalt tartaná:

Zöldre van a, zöldre van a
Dollár-kölcsön festve,
Gyere, rózsám,
Karjaimba estve;
Ha nem győzzük
Jöttödet kivárni,
Ki fogunk a, ki fogunk az
UNO-ból is zárni.

Alaptalan reklamáció

— Pincér, ennek a levesnek semmi íze nincs.
— Lehetetlen, az előbb éppen azzal küldték vissza, hogy faggyúíze van.

Bürokrata társbérlő

— Bocsánat, szomszédasszony, ez már nincs benne a lakáskódexben.

Szabadsághegyi panzió

— Mibe kerül egy szoba egy napra?
— Százhúsz forint.
— És mikor lesz üres szoba?
— Razzia után.

Összefogdossák a gazdátlan kutyákot

— Szemtelen fráter! Nem hagyom magam összefogdosni!

Hosszútávú összeesküvő

— Maga hat órán át beszélt. Van még valami mondanivalója?
— Igen, kérem. A beszédem időtartamát tessék beszámítani a büntetésbe.

Gádor Béla: Típuskritikákat hoznak forgalomba

A Magyar Kritikusok Szindikátusa elhatározta, hogy a jövőben előírásszerű típuskritikákat hoznak forgalomba, ami által végre elérhető lesz, hogy a darabokról teljesen egyforma kritikák jelenhessenek meg az összes lapokban. Ez a kritikusok munkáját is lényegesen meg fogja könnyíteni, mert a jövőben csak a nevüket kell majd a kész kritikák alá odaírni. Ugyanis tarthatatlan volt már az a helyzet, hogy szegény kritikusnak néha órák hosszat kellett törni a fejét, hogyan írjon olyan kritikát, amelytől a színész is elveszti az életkedvét, a szerző is kútba ugrik és a színház is tönkremegy. Ez a jövőben gyerekjáték lesz, mert az a kritikus, aki nem az előírt típuskritikát veszi használatba, nem lehet tagja a Szindikátusnak és mehet vissza lírai költőnek.

A forgalomba kerülő négy típuskritikát alább közöljük:

Beérkezett író jó darabjáról

Hát igen. Végre. Ez már döfi. Az anyja pupos. Ilyen és efféle esztétikai meggondolások forogtak fejünkben, amikor kihömpölyögtünk a Modern Színház kapuján, ahol ma adták először Köles Károly „Mákdaráló" című történelmi materializmusát 3 felvonásban és 48 képben. — Hát igen. Ez dráma, ez magyar, ez magyar dráma, ez dráma magyar. Itt nincs más hátra, le a kalappal, ünnepeljünk, áldozzunk egy perc felállással az ismeretlen katona emlékének. Végre egy darab, amelyben nincs szerelem, nincs mese, nincs darab, csak mákdarálás, de az aztán a javából. Egy igazi szimbólikus, kozmikus mákdarálás, amelyet lélegzetfojtva figyeltünk két és fél órán át. Itt már nincs dícsérő szó, itt könnyes lesz a kritikus szeme, megáll a tolla és elakad az emésztése. És az a gyönyörű költői megoldás a végén! Amikor kiderül, hogy a máknak csak a felét sikerült megdarálni, hét és fél dekát. Óriási!

Ha azt mondjuk, hogy az előadás brilliáns volt, olyan keveset mondtunk, hogy le se köpjük magunkat. A nagy színészek mind nagyok voltak, a kis színészek kicsik és az ismeretlenek, ismeretlenek. Konzseniálisak voltak a rendező, a díszlettervező, a jegyszedők és a portás.

Kezdő író jó darabjáról

No. Nem baj, fiatal barátom. Ezen is túl kell esni. Írtál egy darabkát, amely nem is olyan undorító, mint a többi sületlen baromság, amiket ma adnak a színházak. Esküszöm neked, hogy az egész előadás alatt csak kétszer hánytam. Egyszer az első felvonás közepén, másodszor a második felvonás végén. Csak így tovább, kedves kis fiatal csacsikám. Ha még negyven évig olvasod a kritikáimat, még jó rendőri riporter lehet belőled. Nekem elhiheted, mert jó szemem van. Húszéve gyűjtök színházi hirdetéseket és öt évig droguista is voltam. Hát persze vannak még fiatalos túlkapások a darabban. Ilyenek pl. a túlzott színszerűség, a darab tolakodó drámai feszültsége és az az olcsó trükk, hogy a szereplők vicceket mondanak, amin az ember kénytelen röhögni. Erről bizony még le kell szokni. De majd csak megsegít a Jóisten. Egyébként az előadás tűrhetően zötyögött, a darabot rendezték és díszletek is voltak.

Apropó! Mért nem írnak a magyar írók? És ha már írnak, mért nem az én darabomat adják elő?

Beérkezett író rossz darabjáról

Ki ne emlékezNék Köles Károly „Lázálom" című grandiózus darabjára, amelyet 1920-ban adtak? Vagy azokra a gyönyörű versekre, amiket 18 éves korában írt? És még arra a sok-sok remekműre, amiket mind ő írt, Köles Károly a nagy író, a nagyon nagy író. Talán csak Molierehez lehet őt hasonlítani, aki kárpitos volt, vagy Sekszpirhez, aki nem volt kárpitos. Egyébként az egész európai drámairodalom válságban van és az FTC sokkal jobb csapat, mint az MTK.

Az új Köles-darab nem azok közül való, amelyek nem, hanem éppen ellenkezőleg. Az egész darab egy vetület és szimbólikus koefficiens. Sokaknak talán túlmerésznek tűnik az az ötlet, hogy egy négyzetgyök tánciskolába iratkozik, de ennél a darabnál nem a mese fontos, könyörgöm, hiszen az úgy sincs, nem is a diálógusok, vagy a drámai feszültség, ennél a darabnál nem a darab fontos, hanem valami, ami ezen már túl van és innen. Amit úgy nevezünk, költészet. Mert ha nincs is darab, de költő áll a színpadon, különösen a felvonás végén, amikor meghajol. A költő több, mint a darab, mint a színház és Köles költő. Amellett bátor ember, jó ember és kitünő családapa. Aki csak egyszer látta őt billiárdozni, sose felejti el.

Kezdő író rossz darabjáról

A Modern Színház nevű bordélyház tegnap egy ismeretlen strici háromfelvonásos okádékát mutatta be. A darab címére és a szereplők nevére már nem emlékszünk. Este ricinust vettünk be és reggelre jobban lettünk.

Miért ül a buvár a háztetőn?

Viccpályázatunkra, a háztetőn ülő búvárra 6743-an találtak ki viccet. A befutott anyag átlagban jó volt, úgyhogy a bíráló bizottságnak meglehetős gondot okozott a tiznöt legjobb kiválasztása.

A nyertesek:

I. díj. (300 Ft).

— Hé apus, mit csinál itt a háztetőn?
— Élvezem a természetet.
— És miért van búvárruhában?
— Mert természetbúvár vagyok.

(Tamás Ferenc, Hidasnémeti határrendőrség.)

II—XV. díj (50—50 Ft).

— Mit csinál itt a háztetőn, kolléga úr?
— Az összes cellák tele vannak panamistákkal, én, az egyetlen igazi bolond felszorultam ide a háztetőre.

Belohorszky Károly, Bp., Tisza-u. 7.)

— A fene egye meg, pont a tengerben találta az atomrobbantás . . .

(Buda Gizella Nádasd.)

— Remélem, felkiabálnak, ha megjavították a csőrepedést!

Guth Ferenc, Rózsa Ferenc-u. 29.)

— Ön ott a háztetőn rendkívüli búvár?
— Nem, kérem. Én itt a háztetőn rendes bolond vagyok.

(Bánáti Klára, Pestszentimre, Petőfi-u. 56.)

— Én még csak megvagyok itt, amíg a feleségem megfőzi a gázon az ebédet, de ezek a szegény madárak megfulladnak . . .

(Mike Györgyné, V., Wahrmann-u. 24/b.)

A berúgott búvár tűnődik:
— Csak azt az egyet nem értem, hogyan élhetnek meg a verebek a víz alatt.

(Dr. Baló Gyula, VIII., Kisstáció-u. 5.)

Búvár a Lipótmezőn:
— Érdekes, több mint tíz éve vagyok búvár, de ilyen furcsa halat még nem láttam.

(Holló György, V., Csáky-u. 36.)

— Mi van ott a háztetőn?
— A házmester ellenőrzi, hogy rendben van-e a háztető?
— És miért van búvárruhában?
— Mert UNRRA-csomagot kapott Amerikából.

(Perovcsik Béla, Siófok, Sió-u. 43.)

— Miért nem a kéményseprőt küldték?
— Az a hajóroncsok kiemelésénél dolgozik.

(Kálóczy György, (VI., Szinyei Merse-u. 25.)

— Halló, Lipótmező! Nem hiányzik egy ápoltjuk?
— Miért kérem?
— Mert egy búvár ül a háztetőn.
— Ó, kérem, a mi búvárunk megvan. Lent ül a pincében egy lavór vízben és harmonikázik.

(Béres Lászlóné, Kispest, Szalay-u. 8.)

— Mi az, Kudelka úr, búvár lett?
— Fenét, kéményseprő vagyok, csak nem igazoltak.

(Viola György, V., Pannónia-u. 34.)

— Mi keresnivalója van búvár bácsinak a háztetőn?
— Ugyanaz, ami Sulyok Dezsőnek a képviselőházban . . .

(Özv. Kovács Lajosné, Békés, Rákóczi-út 5.)

— Miért van búvárnak öltözve?
— Azért, mert megyek a Szabadságpárt szentesi nagygyűlésére.
— Búvárruhában?
— Igen, mert utána úgyis el kell süllyednünk szégyenünkben.

(Gőgös Tibor Pápa, Bastya-u. 21.)

— Hova megy, Kantalek úr?
— A negyedik emeletre, tűz van!
— Minek a búvárruha?
— Mert hátha víz is van ...

(Babiák Tibor, Pesthidegkút, Ady Endre-u. 30.)

A pesti nyertesek díjaikat e hó 23-án és 24-én délelőtt 9 és 12 óra között vehetik át lapunk szerkesztőségében. A többiekét postán küldjük el.

Az MKP konferenciáján.

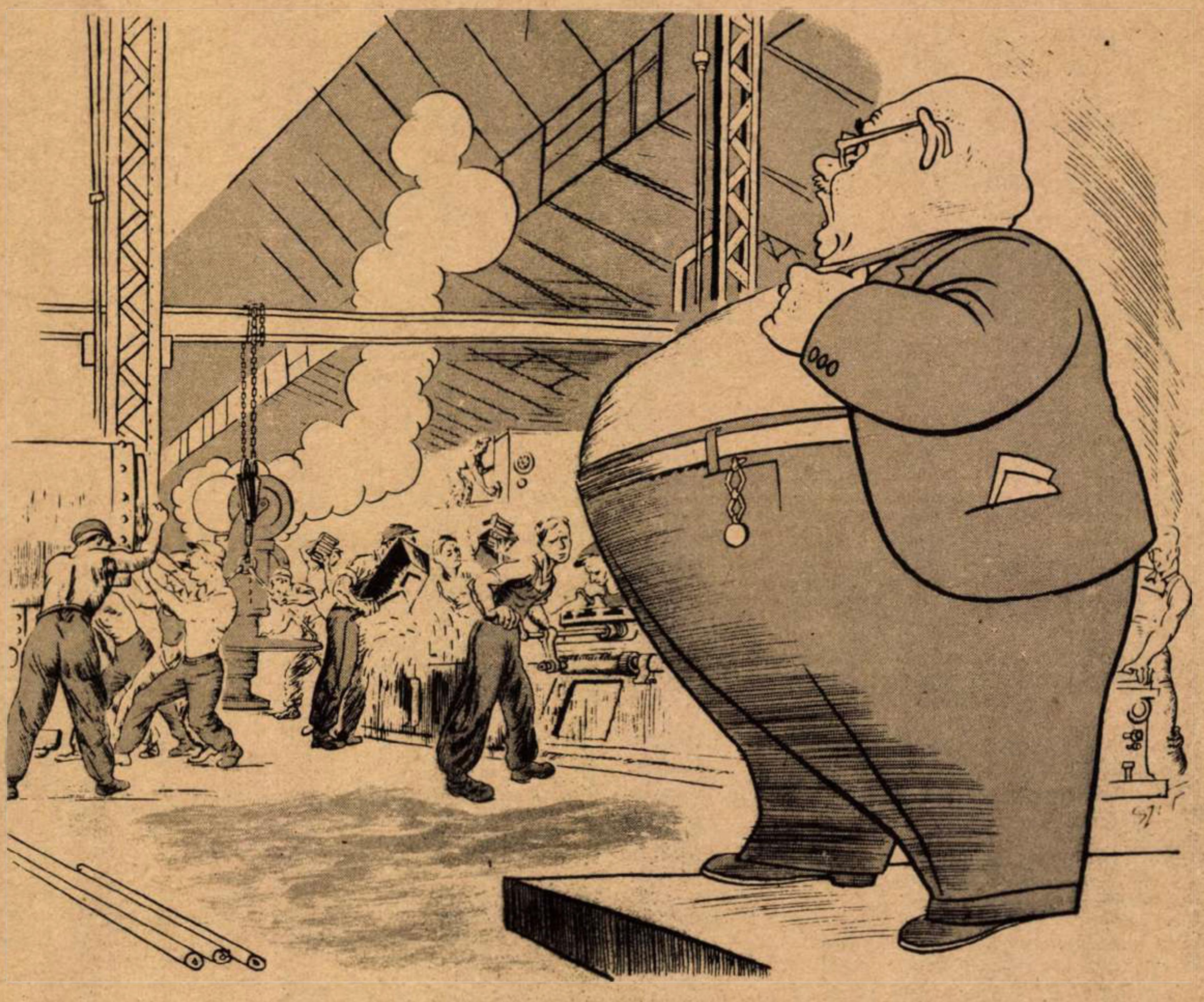

Sulyok: Rémes! Ezeket kín hallgatni, ezek okosan beszélnek!

A 7 legelőkelőbb VICCE

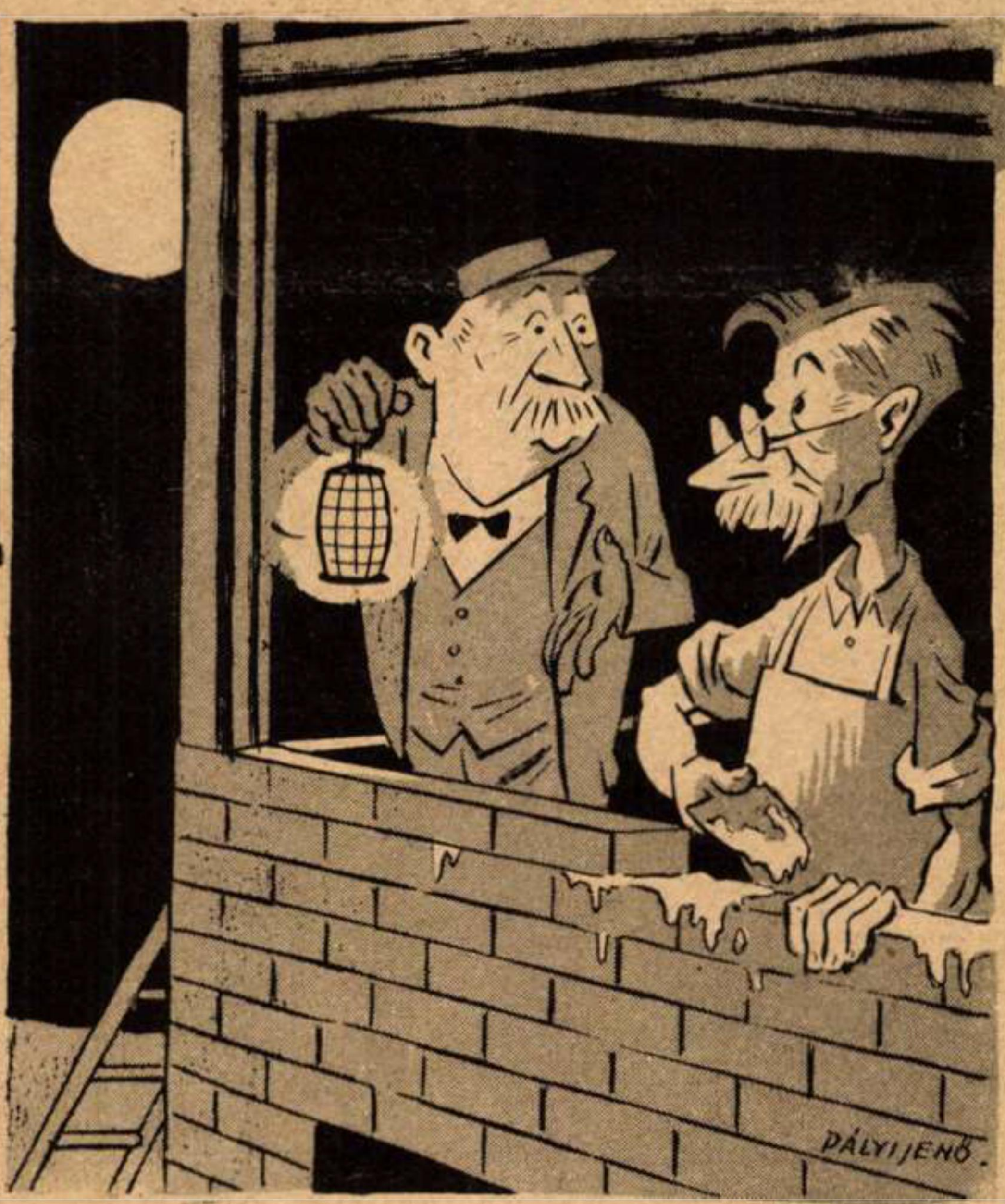
Egy társaságban egy báró hosszú ideig néz egy vezérigazgatót, aztán elgondolkozva megszólítja:
— Bocsánat, uram, ön oly ismerős nekem . . .
A vezérigazgató is megnézi a bárót, aztán udvarias mosollyal feleli:
— Azt hiszem, tévedni méltóztatik. Akivel ön együtt ült, az az ikertestvérem volt . . .

30.000 forint egy GyOSz igazgató fizetése

— Hallják barátaim, igyekezzenek! Én egymagam annyit keresek, mint maguk százan együttvéve.

Filozófia

— Miért dolgozik éjjel is, Suhajda bácsi?
— Ja kérem, rövid az élet, ki kell használni . . .

A temetkezési intézet két alkalmazottját külföldi tanulmányútra küldte

— Mit szól kolléga úr ehhez a fazónhoz?

Darvas Szilárd:

MERENGŐHÖZ

Vörösmarty Mihály után szabadon
Sulyok Deskének

Hová merült el szép szemed világa?
Mi az, mit kétes távolban keres?
Talán a kakas tollait kívánja,
Mely csendőrök kalapján lengedez?
Tán a jövőnek holdas fátyolában
Ijesztő képek réme jár feléd,
Hol a magyar boldog saját honában
S a paraszt, munkás többé nem cseléd?
Nézd a Világot: mennyi olvasója
S nem is tiltják be, mint a Holnapot,
Ábrándozás az élet megrontója,
Ezért van, látod, hogy csak volt lapod.
Mi az, mi téged boldoggá tehetne,
Hogy felragyogna tőle tar fejed?
Ha Horthy újra kormányzó lehetne
És diktálnának trösztök, kartelek?
Egy másik P. K., hol újra vezér lesz,
Akit a K. P. csak a multba hív?
Nem kéne hozzá, csak egy jó gezéresz
S egy oktatás, mely nem fakultatív . . .
Ne tengj tovább e szellemi nyomorban,
Sz' csak mosolyoghat rajtad, aki hall
És sajnál téged, hogy ily zsenge korban
Máris megvert az Ég egy Drózdyval.

Közös nyelv

— Sanyikáim, maguk megértik ezeket a szerb írókat?
— Érdekes: jobban, mint Herceg Ferencet és Rákosi Jenőt.

TELEFONSZTRÁJK AMERIKÁBAN

Truman: Kisasszony, nem működik a telefonom, hívja fel Marshall külügyminisztert.

Kisasszony: Sajnos, nem tudom felhívni mert mással beszél.

GERGELY MIKLÓS: ITT VANNAK A PRIMŐRÖK!

1.

Mangán Jenő izzólelkű vegetáriánus volt. Egyízben rajtakapott egy tányér csonthússal.

Ha a feleségével kapott volna rajta, azt hiszem, kevésbé fájt volna neki.

— Pfúj! — mondta és éreztem, hogy egy világ dőlt romba benne. — Kultúrember létére dögöt eszik! Micsoda fertő!

— Fartő — helyesbítettem, mert ehhez én jobban értek.

Ahelyett hogy férfiasan belátta volna a tévedését, égnek emelte a kezét.

— El fog kárhozni — mondta. — Magas vérnyomást kap a dögevéstől, érelmeszesedést, fülzúgást, gyomoridegességet, reumát, bárányhimlőt, a gyermekei ki fogják tagadni, elgázolja a villamos, fiatalon meg fog halni és nyolcvanéves korában tehetetlen, rozoga öregember lesz.

Hálásan néztem Mangánra, mert mindez eszembe se jutott eddig és a számhoz emeltem egy szép darab csonthúst.

2.

Ezután jóideig nem láttam Mangánt, azt hiszem, félt, hogy megfertőzöm a lehelletemmel, vagy valami efféle.

Egyik ismerősöm visszamondta, hogy amikor valahol szóbakerültem, Mangán keserűn legyintett.

— A Gugyerák? — mondta megvetően. — Nem lesz annak jó vége. Döghúst eszik.

3.

Az utóbbi napokban azonban eszembejutott Mangán. Kicsit irigyeltem.

— Jó neki — gondoltam. — Tele van a város primőrrel. Spenót, sóska, saláta, retek, újhagyma. Derék öreg Jenő — gondoltam kicsit elérzékenyülve — az most biztosan úgy érzi magát, mint egy nőtlen fiatal arab, akit beeresztenek a sejk háremébe.

4.

Ilyen előzmények után tegnap beléptem egy vendéglőbe és megpillantottam az egyik asztalnál Mangánt, amint kidülledt szemmel zabált egy hatalmas sertéskarajt. Majd megfulladt tőle.

Ezúttal bennem dőlt romba a szokásos világ.

— Mi az, Mangán úr? — hápogtam. — Dögöt eszik?

Keserűen, kicsit fitymálva nézett a karajra.

— Ez is egy dög? — mondta lenézően. — Nézze meg a zöldségkereskedőmet, aki tizennégy forintot kér egy kiló spenótért...

Zilahy jó pontyai

(A mexikói sajtó írja, hogy Zilahy Lajosnak nagy horgászsikerei vannak Mexikóban.)

— Szerző! Szerző!

Libuckáné nyilatkozik

— Mi a véleménye a fakultatív vallásoktatásról, Libuckáné?

— Ugyan hagyja! Beszélni se szeretek róla.

— Annyira helyteleníti?

— Dehogy. Nem tudom kimondani.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő: DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Darvas Szilárd, Gábor Andor, Gádor Béla, Gergely Miklós, Gerő Sándor, Hidvéghy Ferenc, ifj. Hont Ferenc, Kaján Tibor, Kassovitz Félix, Pályi Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Schöner István, Szegő Gizi, Szemes István, Szendi László, Szép Ernő, Szür Szabó József, Tabi László.

Ifj. Hont Ferenc:

Husvét volt . . .

Most már elmondhatom, hogy hétfőn reggel felcsöngettek legszebb álmaimból. Felkaptam a nadrágomat és kinyitottam az ajtóablakot.

— Ki az?

A házmester fia keresett fel matrózruhában és gyorsan lespriccelte a mellemet hidegvízzel.

— Kezitcsókolom, néni — mondta —, itt a húsvét.

A hidegvíz lassan lefolyt a papucsomba.

— Tudd meg, kisfiacskám, hogy én bácsi vagyok! ... — mondtam kedvesen, mert nem szívesen ütök gyereket.

— Akkor is tessék adni egy forintot!

Bolond, jó szívem van, még meg is jutalmaztam ezt a gyereket. A legközelebbi csöngetésnél azonban már meg volt a magamhoz való eszem. Úgy tettem, mintha az egyik ablakot akarnám kinyitni, azután hirtelen kinéztem a másikon.

Ekkor szembeöntöttek sósavval.

— Itt a husvét — kacagtak a gyerekek, mert ketten voltak, hogy mindkét ajtóablakra vigyázhassanak. — Két forintot kapunk.

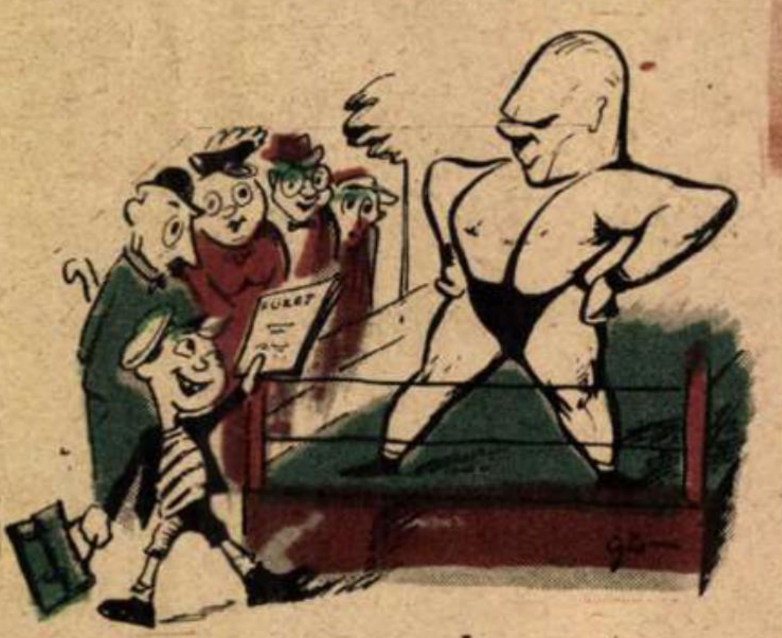
Nem telt bele tíz perc és esmeg csöngettek. Kezembevettem a tűzpiszkálót és kitártam az ajtót. A füszeresem negyvenhároméves fia állt ott rövidnadrágban, diáksapkában és homlokomra loccsintott vagy félliter esővizet.

— Báci téjem — így szólt — kéjek pénzt...

Ekkor fogtam magam, átmentem Kuhinkáékhoz és kértem kölcsön egy bubigallért meg valami kis mosogatóvizet.

Én sem estem a fejemlágyára...

MI az NEKI?

— Bácsi a legjobb birkózó?

— Igen!

— Akkor birkózzon meg a számtanleckémmel!

Az időjós béka

— Már mióta ülök itt és még mindig nincs szép idő. Úgylátszik elromlottam...

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Jobban tudja

— Felmondok, nagysága, özvegynél nem szolgálok.

— Hova beszél? Én nem vagyok özvegy!

— Ezt a nagysága csak gondolja. Most telefonáltak a mentők.

Nem kunszt!

— Te, ezeknek az újgazdáknak jobb a termésátlaguk, mint a miénk. Nincs ebben valami praktika?

— Dehogysincs. Azok a disznók éjjel-nappal dolgoztak.

Derék férj

Filipánicsné viharos kedélyállapotban tér haza.

— Hugó, te gazember, most jövök a jósnőtől és megtudtam tőle, hogy te már nem szeretsz engem.

Filipánics felszisszen:

— Így prédálod a pénzem! Ezt én ingyen is megmondhattam volna!